

"LA GUERRA INTERNACIONAL ES FA EN TERRA ESPANYOLA", AFIRMA ALVAREZ DEL VAYO

"Itàlia i Alemanya volen pacificar Europa per l'acció "benetactoria" del teixisme"

"La S. de N., si no serví per a evitar l'agressió a Espanya, ha d'evitar la conflagració general"

Ginebra, 11. — Després de la sessió ritual, el Consell de la S. de N. ha començat la sessió oficial a dos quarts d'onze del matí. Els líders d'Itàlia i Ecuador són berts.

Edwards, President del Consell, concedeix la paraula al senyor Alvarez del Vayo, ministre d'Estat espanyol.

El senyor Alvarez del Vayo recorda que ja en el mes de setembre tingué l'honor d'assenyalar des d'aquesta tribuna de la S. de N. el perill que constituïa per a la pau la nova forma d'agressió que permet a un Estat fer efectiu la guerra sense declaració prèvia, provocant, abans que res, una rebel·lió interior i després ajudant la militarment.

Avui, les proves d'aquestes alegacions — continuen dient el senyor Alvarez del Vayo — són tan evidents, que ningú no pot creure seriosament ni dubtar de la realitat dels fets. A pesar de l'acord de no intervenció, vilers de joves han estat víctimes de l'aviació feixista i del material de guerra estranger. Avui, la capital d'un Estat membre de la S. de N. està en runes, i centenars d'homes, dones i nens han estat assassinats pels generals rebels i per l'aviació dels Estats que, de fet, desencadenen la guerra, i continuen fent-la mentre parlen de mantenir la pau.

La guerra internacional està allí, en el sol espanyol. Hem vist que els rebels, degut al fracàs de les tropes marroquines, es disposen a rebre nous contingents d'allò que anomenem «morsos russos». A més, és de temer que el gas, ja emprat, ho torni a ésser en casos d'impotència. Allò pitjor per a la S. de N. és que ignorem o fingim ignorar aquesta situació, i amb això, que es fes culpable, per silenci i passivitat, de l'extensió d'aquesta guerra que ara patim nosaltres sols.

Sense l'heroisme del poble espanyol, Itàlia i Alemanya potser haurien aconseguit dominar Espanya, aprofitant l'ocasió per a apoderar-se de les Balears i altres bases navals, a la Mediterrània o l'Atlàntic. Aquest joc podria traslladar-se després a altres indrets. La solució final consistirà en veure Europa pacificada totalment per l'acció benefactora del feixisme internacional.

Evidentment, aquesta pau hauria costat la vida de milers d'homes, dones i nens, i nombroses capitals sofririen la sort que s'ha reservat a Madrid. Centenars de ciutats sofririen la sort d'Alacant i Cartagena, però, oficialment la pau no hauria estat aturada.

Si el Govern espanyol prengués sobre seu la greu responsabilitat de demanar la reunió del Consell de la S. de N., fou precisament per a marcar — de la manera més solemne — la seva ferma decisió d'oposar-se pel seu compic a aquesta paradoxal i homicida política de pau.

A continuació, el senyor Alvarez del Vayo recorda les causes que motivaren la protesta del Govern espanyol, «ja que l'eficàcia preventiva del pacte no ha pogut servir per a detenir l'agressió de què ha estat víctima Espanya, és necessari — almenys — que la S. de N. pugui servir per a aturar o evitar la conflagració general que cada dia és més amenaçada».

La guerra internacional que de fet existeix al nostre país pot evolucionar d'una manera irremediable si continua ignorant-se-la. Aquesta concepció no rebe, amb tot, una consagració oficial amb la gestió feta per França el 4 de desembre prop del govern britànic, i que un comunicat d'abans d'ahir posà a coneixement del món. No es tracta, doncs, de presentar davant el Consell una reivindicació pròpia del Govern espanyol o del poble espanyol — el qual no demana cap ajuda per a resoldre les seves pròpies dificultats —, sinó una iniciativa solament hagués estat el resultat de consideracions d'ordre nacional, l'hauríem pres des de fa molt temps. Estem persuadits que, aduix abans de la rebel·lió, els insurrectes pogueren comptar amb l'ajuda material i moral dels estrangers. Però l'ajuda — malgrat que s'atempereix el dret internacional — no presentava el mateix risc immediat des del punt de vista de la pau general.

L'AVIACIO, DE DOL

Mermoz i els seus companys, delinquentivament perduts

Paris, 11. — La Companyia «Air-France» ha publicat el següent comunicat:

«Després de llargues i minucioses recerques, que continuen encara, la Companyia «Air-France» ha perdut les esperances de trobar viu Jean Mermoz i els seus heroics companys.

A partir d'avui, dia 11, les banderes de la Companyia en totes les escales i agències i en tots els vaixells de la flota seran col·locades a mig pal, i seran hissades novament el dia 21, a les 10.40, hora corresponent a la darrera emissió assenyalada del «Croix du Sud».

La Companyia demana a tothom, en aquesta hora, que tinguin un record per als que donaren la seva vida al servei de l'aviació francesa.»

Erwin Piscator ha visitat el President Companys

L'Honorable President de la Generalitat no ha abandonat, durant el matí d'avui, el seu despatx particular de la Presidència, on ha treballat amb els seus secretaris.

El senyor Companys ha celebrat diverses conferències telefòniques, assabentant-se de la marxa de les operacions militars a diferents fronts de guerra. El President ha conferenciat extensament amb el conseller delegat, senyor Terradellas.

Sonats notícies particulars, el President ha rebut també altres visites, malgrat que a la secretaria de la Presidència han facilitat únicament la referència que el senyor Companys havia estat visitat pel realitzador teatral i conegut antifeixista Erwin Piscator, acompanyat del Comissari d'Espectacles, senyor Carner i altres.

A la tarda el President ha rebut en audiència el cap de la II Divisió de l'Exèrcit de Catalunya, coronel Vilalba.

Sembra que el Consell de dimarts tindrà caràcter po lític

A la secretaria particular del conseller primer de la Generalitat, no ha estat facilitada aquest matí cap notícia que la de la suspensió del Consell ordinari corresponent al dia d'avui.

Ha estat anunciat que la reunió ha estat ajornada fins al propiement dimarts.

Sembra que el Consell de dimarts tindrà molta importància, no solament pel parentesi que representa l'ajornament de la reunió d'avui i la consegüent acumulació d'afers de tramit a tractar, sinó perquè enssem podrien quedar recollits als de caràcter polític que pugui haver-hi.

Representants de la joventut espanyola, a Nord-Amèrica

Paris, 11. En el «quien Mary» ha sortit cap a Nova-York una representació del Front de la Joventut espanyola, composta per l'escriptor Eugeni Imaiz, el comandant de les milícies Sumarro i Pepita Rodríguez, de l'Agrupació d'estudiants republicans.

El seu enquestat viatge invitat per algunes entitats estudiantils antifeixistes dels Estats Units. Intervindran en diversos actes d'informació que se celebraran a Nova-York, Chicago i San Francisco de Califòrnia.

En l'atac per la Ciutat Universitària, els facciosos sofriren una gran desfeta

Els milicians avançaren pel sector de Carabanchel

Madrid, 11. — «Política», en la seva impressió dels fronts, diu així: «Més de cent oïxes deixà l'enemic en un atac iniciat a la Ciutat Universitària. Des de qualsevol dels nostres parapets, d'aquell sector es podia comprovar l'exactitud de la xifra, ja que els coscos dels feixistes quedaren sobre el terreny amb tot el seu armament, aduix una lítera preparada per a recollir ferits.

També atacà l'enemic per altres dos o tres llocs; però no era una operació a fons, sinó un tanteig que fou rebutjat fàcilment.

En realitat, doncs, la situació davant de Madrid segueix essent la mateixa, si bé a Carabanchel, en prendre set cases a l'enemic, milloren, per tant, les nostres posicions.

Però si la situació és semblant, no pot dir-se igual de l'esperit dels nostres milicians, que cada dia és millor. S'han de recórrer tots els fronts de Madrid i parlar amb els minyons de les avantguardes per a comprovar la destitució que els produeix l'ajornament de l'atac feixista anunciat. Estan desitjant-lo per a donar-los el que es mereixen, com diuen.

També els ha defraudat l'absència de lances enemigues, puix que s'havia convertit en un esport la caga del carro de combat.

Espanya i Ginebra

PRIMER "ROUND"

de la Península. Va ésser el Govern espanyol el que va demanar que es reunís el Consell de la S. de N. Naturalment, sense gaire confiança en l'eficàcia de la reunió, perquè tenim l'experiència de 94 reunions anteriors del Consell, totes sense cap resultat positiu.

I ahir se celebrà el primer round del matí. Però només Alvarez del Vayo, el ministre espanyol d'Afers Estrangers. La regularitat i la serenitat que tots hem escoltat en els discursos d'agitació del líder socialista, a Ginebra han estat encara superades. I l'emoció de les seves paraules, que respon a l'emoció de tot el món i del proletariat espanyol, fou només natiu de la relació dels fets de Madrid, que hauria fet posar peu de galina i tornar vermell tot altre que no pertanyés a l'alt cos de la diplomàcia internacional.

Alvarez del Vayo explica als representants de tots els països del món alio que està succeint a Madrid, gràcies a alguns ajuts no gens amagats. Examinant davant dels jocs i les cares impassibles d'una cinquantena de delegats, les causes i les responsabilitats dels bombardeigs i dels assassinats de Madrid, Badajoz, Irun... vot una serenitat i un domini d'un mateix que ningú més que Del Vayo no podia tenir en una ocasió tan compromesa.

Segons els telegrames, el discurs del delegat espanyol ha produït gran impressió. Però les impressions, per ara, no decideixen res en un ambient en què tot és compromís, conciliància, tractats secrets i converses de passadís.

Reunions i més reunions. Dinara de ministres de diversos països — la diplomàcia, com l'església, estudia tots els problemes mentre menja—. Tota l'activitat dels delegats — que es desenvolupa sempre fora de la vista del públic, en absència moltes vegades dels interessats — gira a l'entorn de la proposta franco-britànica d'armistici i de control.

El resultat de les entrevistes de Delors i Eden està, ara, sotmès a la discussió internacional Itàlia, Portugal, Alemanya, el tres països sobre els quals se sosté Franco i les seves hordes, calien. La U.R.S.S. accepta, en principi, la proposta. Però manca saber què dirà el Govern i el proletariat antifeixista d'Espanya, que decidiran les grans masses combatents i responsables de la Península.

I paral·lelament al problema principal, hi ha les qüestions accesorres, ben dramàtiques també que els ministres tracten fredament als sobrepostes: la protecció dels refugiats polítics, el dret d'asil, la protecció dels que fugen de les bombes i dels gasos...

Sembla que el Consell, seguint el seu costum típic, es decidirà a aprovar la temptativa franco anglesa i farà una crida a la concòrdia, a la pau i a la bona voluntat. Als que han llançat les bombes sobre els infants als que han bombardejat els hospitals, als que han destruït el tresor artístic, als que ens han enviat els morsos i els nazis, els demanaran concòrdia pau i bona voluntat.

Pero, qui sap, potser encara arribarà a entrar a la campanya neumàtica de Ginebra el soroll del carrer, de les manifestacions internacionals i dels bombardeigs carregats de «bona voluntat»...

Les nostres forces s'han situat a cent cinquanta metres de Villafraanca de Ebro

Comunicat del matí del conseller de Defensa a S. A. el President de Catalunya:

«Sector d'Oeca: L'enemic ha intentat un assalt a les nostres posicions del mantic d'Oeca. Ha estat rebutjat i castigat. La seva artilleria ha estat aviat contrabandada per les nostres peces.

«Sector d'Alfaro: En l'avanç efectuat s'han arribat a conquerir posicions dominants situades a 150 metres del poble de Villafraanca de l'Ebro. En el recorregut de les nostres forces hem recollit nombrosos cadàvers facciosos amb armament.

Ros de nou en la resta dels fronts.»

Nord-Amèrica farà una declaració oficial sobre la iniciativa franco-britànica

Washington, 11. — La Premsa comenta aquest matí l'acord de mediació en els afers d'Espanya i s'adhereix a la iniciativa franco-britànica.

S'anuncia que el Departament d'Estat publicarà molt aviat una declaració oficial sobre aquest greu assumpte.

LA MARINA DEL POBLE, AL PRESIDENT COMPANYS

Tres instantànies de la vista efectuada ahir — que ja reportarem en la nostra última edició — pel President de Catalunya als vaixells de l'esquadra republicana ancorats al port de Barcelona. A dalt: El President Companys en disposar-se a pujar al «Méndez Núñez». Al mig: El nombrosíssim públic que s'estacionà a la Porta de la Pau per aclamar el President de Catalunya i els marins de l'esquadra republicana. A baix: El senyor Companys passa revista a l'oficialitat del vaixell almirall (Centelles)

AQUEST ES UN OBRER:

Té tres fills i la muller malalta, al llit. L'home ha fet moltíssimes hores de cua: necessita gallina, ou i patates per a alimentar la muller malalta i els fills. NO HA ACONSEGUIT EL QUE LI CAL. Un company de treball li dóna la solució: «Agafa el tren i arriba't al Masnou. Allà hi ha de tot». L'home que ho fa, i aconsegueix TRES OUS, MIG KILO DE PATATES I MITJA LLIURA DE GALLINA. És la solució per a dos dies, tot ben estimat... Però arriba a l'estació i uns homes armats li ho prenen tot... I l'obrer, condemnat a deixar morir de gana la muller i els fills, es desespera de ràbia...

No sabem si, per al conseller de Proveïments, aquest obrer era un potentat i això li permeté d'anar a comprar al Masnou (1'80 PESSETES ANAR I TORNAR)...

La guerra aèria, al Nord, tindrà episodis èpics

Bilbao, 9 desembre (del nostre enviat especial).
També l'aire és la seva muntanya dels seus parapets i les seves trinxeres. Lluitar en l'aire de les regions llewantines, de les andalusos i d'altres on el propi Madrid és un cel net i clar, i amb un sol tan desbordant com pot a dibuixar-hi amb exactitud el perfil dels avions, és tant com lluitar a la plana. L'aire, aleshores, és com un desert, i en els deserts és molt difícil entaular batalla. Però l'aire del Nord és una altra cosa. Acl el cel és tan baix que gairebé es toca amb les mans i els núvols aixequen el plom immens de llurs muntanyes, bo i forjant formidables serrallades, a les quals sorprenen i trinxen per als avions. Moltes vegades, calant a les palpetes entre aquestes serrallades, els avions marxen en una ceguesa completa i corren el risc d'estavellar-se contra aquestes altres muntanyes albes que s'eleva amb les dols núvols. Moltes vegades, els avions es posen les ulleres de la seva brúixola per a poder orientar-se, marxen a cegues fins que troben un forat —un vall que obren els núvols— i al seu pas a albirar la terra i poder actuar sobre els objectius assenyalats. Però degut a aquesta dificultat seva per a la navegació atmosfèrica, el cel del Nord és excepcionalment propici als combats aèris. Lluitar aquí en l'aire, és com lluitar a la terra rebregada de Guadarrama o les torees rocoses de Burgos. Els avions surten i prenen llurs posicions, ocupen llurs trinxeres i es resguarden als parapets d'aquest corc cendric que formen els núvols. Lluitar en l'aire del Nord és una mena d'alpinisme trágic, en el qual guanya el qui millor escala la bruma i el qui amb més certesa ataca des de la boira.

EL PILOT ES CONVERTEIX EN GUERRER

La guerra aèria al Nord tindrà, degut a aquesta circumstància, més plenitud que en cap altre lloc. El pilot esdevé guerriller i ja no es tracta que sapiga córrer amb velocitat, sinó que aprengui a amagar-se entre els pics núvolsos i a fortificar-se darrera la pissarra del vapor d'aigua. Entre el sol i la terra, una capa de núvols protegeix els ocells metàl·lics. Aquell que sapiga caminar per aquesta capa, portarà la victòria a les seves ales, i així és el que ocorre aquí. Els nostres pilots s'han convertit en guerrillers. A còpia de tantejar un xic a cegues, per l'aire del Nord ja han descobert els reduts magnífics que ofereix l'atmosfera. Un aparell nostre, un aparell de la veia guardia al qual anomenem respectuosament «l'avi», fou sorprès per diverses caçes faccioses quan estava bombardejant Villarreal de Alarcos. Si això ocorre sota el cel transparent d'Andalusia, el nostre devotament s'avis posaria ja a la tomba, car l'enemic aconseguiria envoltar-lo totalment. Però el cel del Nord té moralitat i, a més, és tan alt que permet al pilot a enlairar-se del camp. Entre els núvols brumia la metralla dels nostres pilots, que feren amb exactitud tots els temps d'una batalla en terra: preparació, atac i repliegament.

LA BATALLA SOBRE VITÒRIA

Quecom semblant va ocórrer mes tarr en un impressionant combat aeri que tingué lloc sobre Vitòria. El nombre d'aparells enemics era sis vegades més gran que el nostre. Però els nostres prengueren molt bones posicions. Així com en terra uns quants homes poden contenir un exèrcit el terreny és propici, en l'aire és possible de la mateixa manera, a condició que tota la mobilitat de l'aparell hom la sapiga emprar des d'una posició estratègica. Fou un dels nostres avions que abaté els tres facciosos, com abans n'havia destruït un altre, també rebel, sense donar-li temps a enlairar-se del camp. Entre els núvols brumia la metralla dels nostres pilots, que feren amb exactitud tots els temps d'una batalla en terra: preparació, atac i repliegament.

EL GEST OLÍMPIC DEL GUERRER DE L'AIRE

Es diferenciava una mica però, les batalles aèries de les terrestres. Que el pilot pugui exemple no pot ésser recollit pel vencedor. Així com el guerriller de terra s'afanya a conquerir l'armament de l'enemic, el guerriller aeri té el gest olímpic de menysprear els trets de la seva victòria. Els nostres pilots els oferien anir en gentils i rendida distinció, a la ciutat de Vitòria. En els mateixos carrers de la capital obligaren a caure els avions facciosos. A Déu el que és de Déu i a Vitòria el que és de Vitòria. De Vitòria oren els avions —de Vitòria, com els jocs de cartes—, i de Vitòria hom els llura en aquella revella fàctica de flames, d'explosions i rucor, que els avions rebels feren en caure al niu esborrat de la ciutat.

EL "GEST" D'EDUARD VIII

¿Es tracta d'un problema d'amor o d'una divergència política?

Londres, 11. — Encara que la premsa — amb estranya unanimitat — comença l'evacuació al tron del duc de York i vol oblidar ja els incidents que precediren l'abdicació d'Eduard VIII, nom pot notar arreu la profunda desil·lusió que ha causat entre els ciutadans anglesos la renúncia al tron d'un rei que havia sabut aconseguir la simpatia de tot el poble. Magrat les explicacions donades per senyor Baldwin en el seu discurs a la Cambra dels Comuns, es discuteix encara en determinats cercles de Londres les causes que han pogut obligar el rei Eduard VIII a abdicar. Es tracta realment d'un problema d'amor? O aquest duel personal — indubtable — entre Eduard VIII i el primer ministre, senyor Baldwin, és degut a una divergència de caràcter polític?

El que preocupa als anglesos, en aquest moment de profunda desil·lusió, és desxifrar aquest enigma. En la resolució del rei hom vol veure-hi — diuen alguns — un acte purament de caprici personal, però els que opinen així no veuen la pregonera realitat política que encloïa la decisió de l'ex-rei a Anglaterra.

Contra l'opinió dels que creuen que l'ex-sobirà no podrà residir en territori britànic, s'afirma que el rei ha manifestat l'opinió que, efectivament, durant alguns anys desitja viure apartat del seu país i dels territoris dels Dominis però que de cap manera no hi ha res que li prohibeixi tornar a Anglaterra quan ell ho cregui oportú.

Hom sap que la qüestió financera fou discutida entre els tres germans i el Gabinet el qual no ha pres cap decisió, almenys de moment. L'ex-rei conservava les propietats de Sandringham, però renunciava als graus de coronel de diversos regiments que tenia a títol de rei.

Fins ara no se sap quin títol se li concedirà. Hom creu que acceptarà un títol de duc escocès. En el cas que el refusés, solament seria sir Edward Windsor.

Londres, 11. — De tots els Dominis i mandats es reben telegrams dels Gubernis i Altas Comissions posant de relleu el profund sentiment que ha causat la decisió d'Eduard VIII i al mateix temps, l'admiraçió que ha desvelat el gest, tenint en compte les raons que ha al·legat l'ex-monarca per a abdicar del seu tron.

D'arreu de l'Imperi arriben telegrams indicant la necessitat que no s'ajornin les festes de la coronació.

Cordialitat basco-catalana

A la Universitat de Catalunya s'ha rebut una cordial comunicació adreçada al rector-comissari, doctor Pere Bosch Gimpera, de la Conselleria de Justícia i Cultura i Comissió Universitaria del País Basc, en la qual s'agraïa l'adhesió de la nostra Universitat, a la que es va crear a Euzkadi, i entre altres coses, diu:

«La Junta estima en tot el seu valor la fraternal salutació d'aquesta gloriosa Universitat de Barcelona, la seva significació com a exponent d'una dels respectus pobles per la cultura i la particular emoció que dona a aquest document el

venir avaluat per la personalitat científica de V. I. que tant ha influït ja en les investigacions sobre els problemes més transcendents dels estudis bascos.

En transmetre a V. I. la gratitud de la Junta i els seus fervents desigs de cordialitat de relacions de les Universitats catalana i basca, oferim en penyor a testimoni del nostre reconeixement i la nostra adhesió personal.

Signat: El conseller de Justícia i Cultura, Jesus M. de Leizaola. — Per la Comissió Universitaria, Angel de Aizola.

L'ajut als combatents

La lluita cruenta que el nostre poble heròic manté contra el feixisme imposa al Socors Roig Internacional tasques especials que fins avui no havien estat plantejades a cap país del món. De totes maneres posem de relleu, de fet singular, l'ajut als combatents com un dels principals factors de la victòria; però aquest ajut no és tan fàcil com hauria d'ésser. No perquè el poble no respongui generosament a totes les crides que hom li fa, sinó perquè l'aplicació del producte d'aquesta generositat no té una contraindicació adequada.

Es totalment indispensable coordinar aquest caire de la lluita, impedit que continui essent el resultat d'acció espontànies, totes amb bona intenció però fructuoses gairebé nul·les, com ho prova el fet que en un front manquin mitjans i en un altre sobrin, per exemple, si l'ajut no és rigorosament estudiat i planificat, el seu resultat seria molt més gran i més petit als estocs, que podrien endegar-se a resoldre altres problemes també peremptoris.

Actualment la sort del feixisme i la nostra estan jugant-se al front de Madrid, i és per aquesta raó que l'hem d'entendre molt especialment.

En aquest front l'ajut és excepcionalment important, no sols pels avantatges materials que per als combatents comporta, sinó també perquè demostra que l'anímadversió que hi havia entre Madrid i Catalunya no fou més que un fantasma reaccionari que s'ha fos amb l'abracada fraterna que s'han donat els dos pobles en un moment trágic de lluita contra els comuns opressors.

La nostra primera caravana d'ajut, a aquest front ho demostrà. El poble de Madrid ens rebé amb omocli. La Catalunya egoista, segons versions reaccionàries, els portava cent-vint tones de queviures i de robes d'abric i estava disposada a evacuar la població civil, disposada a donar l'ajut permanent mentre les circumstàncies ho imposin.

Tornarem amb la convicció que el poble de Madrid ens dona l'ajut amb escreix, donant la sang per la seva llibertat i la nostra. Per a aquesta primera caravana han col·laborat, amb el socors Roig Internacional, la Federació de Cooperatives de Catalunya, amb l'aportació de tres camions de queviures; el C.A.A.C.C., amb 10.000 pesetes; la U.G.T. i el P.S.U.C. de Cardona amb 10.500, i el Sindicat de l'Indústria i el Textil de la mateixa població amb 700 ptes. més, recaptades a les fàbriques Planeta, Fapere i Farat.

La segona caravana d'aquesta organització per al dia 23, i ja comptem amb magnífiques aportacions que oportunament donarem a la publicitat i que, a més, al producte de la recaptació que el diumenge dia 6 s'organitzà amb gran èxit a la nostra ciutat, ens permeten ésser completament optimistes que a assolir el nostre propòsit de portar completament equiptes a base de l'informe sobre el terreny on quines coses manquen — quines són necessàries, experiències que oferim a les organitzacions antifeixistes, per a, d'acord totes, planificar l'ajut. Ara és necessari portar-hi carbo vegetal; jersei, roba interior d'hivern; mitjons i guants de llana; pamuntanyes; estabordes; calçat; llassades; polnes; panys impermeables; canbotis i conserves no vegetals.

Tenint en compte aquestes necessitats, el Socors Roig Internacional ha adquirit un gran estoc de llana per a confeccionar sueters i mitjons. En aquesta tasca hi poden col·laborar totes les dones antifeixistes inscrivint-se a qualsevol dels nostres domicilis.

La necessitat d'ajudar els combatents subeintr, com és lògic, mentre duri la lluita. Per això el Socors Roig Internacional desitja treballar per a aconseguir la col·laboració de totes les entitats i persones conscients de la importància de la nostra missió actual.

Es suspèn la recollida d'equips de llit

Per disposició del Director General d'Assistència Social, es suspèn momentàniament la recollida d'equips de llit que s'ha estat recollint fins ara, per tal de donar temps a la distribució dels equips en dipòsit. Per tant, a partir d'avui ja no es passarà a recollir els equips als carrers que ja s'estaven assenyalats, però en els quals la recollida encara no s'ha fet. Aquesta disposició no afecta, amb tot, els ciutadans que al seu país no puguin lluitar l'equip a les brigades, i que es comprometran a dur-lo a Consell de Cent, 365. Els esmentats ciutadans hauran de fer efectiu el seu compromís immediatament, tal com s'ella indicava en una nota publicada ahir.

Per a restringir la disbauxa en la circulació de vehicles

El Consell del Transport recomana insistentment a les organitzacions sindicals i polítiques i als organismes oficials de la nostra terra, que no avalin altra petició de carnet de conducció que aquells que ja s'han inscrit a la prestació d'un servei útil a la causa antifeixista.

L'aval fàcil, gratuït i lleuger de les esmentades peticions, per part de s organismes representatius, equivaldria a deixar sense efecte les mesures establertes pel Consell del Transport, a l'efecte de restringir fins al límit mínim possible la disbauxa existent en la circulació de vehicles que no realitzen cap funció productiva.

Remarquem una vegada més que, fora de l'aval de la part política, de les organitzacions sindicals i dels organismes governamentals, no s'ha reconeixent cap d'altre ja que el Consell del Transport entén que les activitats individuals i particulars han de supeditar-se a les activitats col·lectives.

Fins el dia 3 del mes current es podran recollir les peticions de carnet de conducció. A partir d'aquesta data no s'ha lliurarà cap més. Es preu, per tant, a totes les organitzacions que s'expressin a recollir les que els correspongui.

COMPANY:

SI VEIESSIS UN INFANT QUE S'AFEGUÉS AL MAR, NO VOUDRIES MENTAR EL SEU DOLOR? AJUT INFANTIL DE RESERVA, PLACA ORQUINOANA, EL PRAL ESPERA LA TEVA APORTACIÓ PER A PODER ATENDRE ALS MOLTS INFANTS QUE DIABAMENT VENEN A REFUGIAR-SE A LA NOSTRA TERRA.

El programa del concert inaugural estarà integrat per la Simfonia Heroica, de Beethoven; «L'aprenent bruixot», Scherzo de Dukas; el poema simfònic «La migdiada d'un Faunes», de Debussy i el «Bolero» de Ravel.

El programa del concert inaugural estarà integrat per la Simfonia Heroica, de Beethoven; «L'aprenent bruixot», Scherzo de Dukas; el poema simfònic «La migdiada d'un Faunes», de Debussy i el «Bolero» de Ravel.

El programa del concert inaugural estarà integrat per la Simfonia Heroica, de Beethoven; «L'aprenent bruixot», Scherzo de Dukas; el poema simfònic «La migdiada d'un Faunes», de Debussy i el «Bolero» de Ravel.

El programa del concert inaugural estarà integrat per la Simfonia Heroica, de Beethoven; «L'aprenent bruixot», Scherzo de Dukas; el poema simfònic «La migdiada d'un Faunes», de Debussy i el «Bolero» de Ravel.

El programa del concert inaugural estarà integrat per la Simfonia Heroica, de Beethoven; «L'aprenent bruixot», Scherzo de Dukas; el poema simfònic «La migdiada d'un Faunes», de Debussy i el «Bolero» de Ravel.

El programa del concert inaugural estarà integrat per la Simfonia Heroica, de Beethoven; «L'aprenent bruixot», Scherzo de Dukas; el poema simfònic «La migdiada d'un Faunes», de Debussy i el «Bolero» de Ravel.

El programa del concert inaugural estarà integrat per la Simfonia Heroica, de Beethoven; «L'aprenent bruixot», Scherzo de Dukas; el poema simfònic «La migdiada d'un Faunes», de Debussy i el «Bolero» de Ravel.

El programa del concert inaugural estarà integrat per la Simfonia Heroica, de Beethoven; «L'aprenent bruixot», Scherzo de Dukas; el poema simfònic «La migdiada d'un Faunes», de Debussy i el «Bolero» de Ravel.

El programa del concert inaugural estarà integrat per la Simfonia Heroica, de Beethoven; «L'aprenent bruixot», Scherzo de Dukas; el poema simfònic «La migdiada d'un Faunes», de Debussy i el «Bolero» de Ravel.

El programa del concert inaugural estarà integrat per la Simfonia Heroica, de Beethoven; «L'aprenent bruixot», Scherzo de Dukas; el poema simfònic «La migdiada d'un Faunes», de Debussy i el «Bolero» de Ravel.

El programa del concert inaugural estarà integrat per la Simfonia Heroica, de Beethoven; «L'aprenent bruixot», Scherzo de Dukas; el poema simfònic «La migdiada d'un Faunes», de Debussy i el «Bolero» de Ravel.

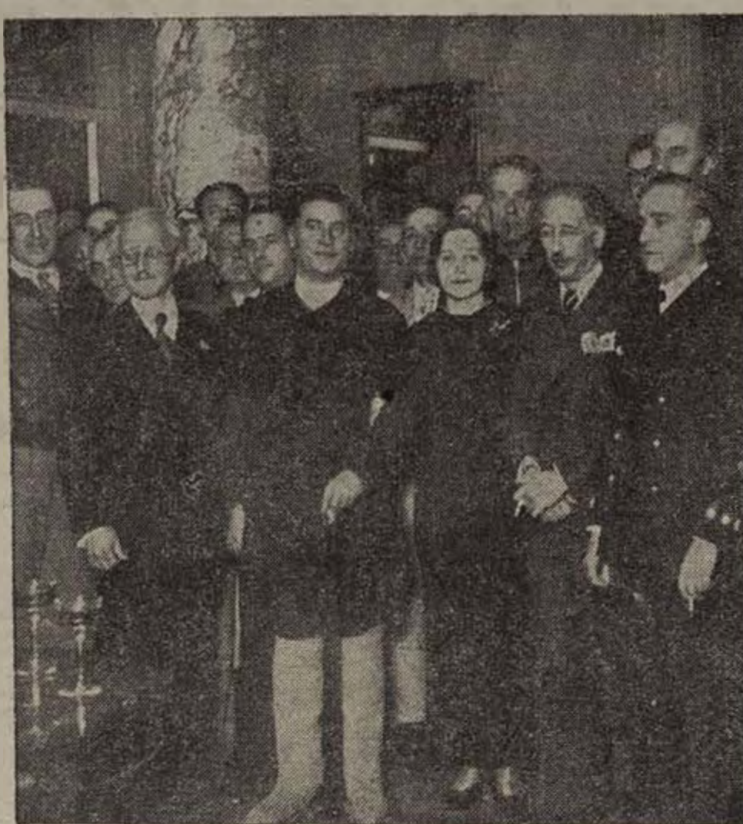
El programa del concert inaugural estarà integrat per la Simfonia Heroica, de Beethoven; «L'aprenent bruixot», Scherzo de Dukas; el poema simfònic «La migdiada d'un Faunes», de Debussy i el «Bolero» de Ravel.

El programa del concert inaugural estarà integrat per la Simfonia Heroica, de Beethoven; «L'aprenent bruixot», Scherzo de Dukas; el poema simfònic «La migdiada d'un Faunes», de Debussy i el «Bolero» de Ravel.

El programa del concert inaugural estarà integrat per la Simfonia Heroica, de Beethoven; «L'aprenent bruixot», Scherzo de Dukas; el poema simfònic «La migdiada d'un Faunes», de Debussy i el «Bolero» de Ravel.

El programa del concert inaugural estarà integrat per la Simfonia Heroica, de Beethoven; «L'aprenent bruixot», Scherzo de Dukas; el poema simfònic «La migdiada d'un Faunes», de Debussy i el «Bolero» de Ravel.

RECEPCIÓ AL CONSOLAT DE LA U.R.S.S.

Amb motiu de la tornada de la delegació espanyola que anà a Rússia, ahir a la tarda tingué lloc una solemne recepció al consolat general de la URSS a Barcelona. El consol, Antonov Ovsenko, reüní al seu voltant diverses personalitats catalanes. La recepció es va veure honorada amb la presència del President de la Generalitat de Catalunya, Lluís Companys, i dels consellers Díaz Sandino, Comorera, Valdés, Fàbregues i Xavier Regàs, en nom del conseller de Governació. La fotografia recull un moment de la brillant recepció (Centelles).

L'última "gesta" de l'aviació de Franco

Es un fet públic, moltes vegades comentat per la premsa europea, que els reforços enviats diàriament per Alemanya a l'aviació de Franco i Mola no vénen per Itàlia en el seu viatge al territori espanyol. Segons sembla, la ruta que segueixen és la següent: Rin, pels Alps, monts Vosges, conca del Roine, conca del Garona, litoral Atlàntic fins a Hendaya, i Guipuscoa.

Es lògic. Seguint aquest camí aeri, els Junkers i Heinkels no necessiten volar sobre els Alps, ni sobre la Mediterrània, ni sobre les províncies d'Espanya on domina el Govern legítim.

Bona prova que és així, la tenim en els despatxos de Grenoble, que donaren compte, dies passats, del desastre d'un enorme trimotor alemany caigut en aquells immediacions i que volava cap a l'Oest. El tripulaven diversos subdits de Hitler i dos espanyols que moriren en el sinistre. Aquests últims duïen fulls redactats en castellà i acabats

amb la frase «Arriba España», redactats de Franco i diversos documents que els acreditaven com a agents dels rebels.

La gran premsa de París ha procurat silenciar l'incident, que fou conegut per les informacions dels diaris afectes al Front Popular. I es comprén que hagi procedit de tal faiso. Els seus feixistes empresaris, que tantes columnes propalen en llurs òrgans de publicitat contra la República Espanyola, bo i demostrant així que prefereixen, a una Espanya democràtica i amiga de França, una Espanya colònica d'Alemanya i Itàlia, havien de veure amb pregonia contrarietat que el sinistre de Grenoble demostrés al seu públic, per si encara no ho sabia, que el Tercer Reich no sols no compleix el Pacte de no intervenció, sinó que per a violar-lo utilitza camins que li estan legalment prohibits en absolut.

Què hauran dit aquests periodístics empresaris tan enamorats de

22.500 obrers

SON LES VÍCTIMES DE FRANCO

Franco ha astat a Espanya com a tuà al Marroc, escrit A. Ramos Ojeda.

Al Marroc astatuava els marroquins i incendia els pobles. Ara repeteix aquesta tàctica a Espanya, però qual — diu l'esmentat escriptor — sap molt poc el general espanyol. Franco és responsable de l'afusellament de 9.000 obrers a Sevilla, de 2.500 a Orense, de 3.000 a Còrdova, de 2.000 a Bío Bío.

Entre les seves víctimes hi ha sacerdots catòlics i protestants, molts dels quals han estat posats en presó davant del piquet executat.

«Labours» de publica pel Consell Nacional dels Laboristes i el seu grup de 3 penes.

L'exemplar de desembre té articles particularment interessants sobre la política nacional i estrangera.

Eduard Ortega i Gasset, fiscal de la República

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l'esmentat leynor no l'ha acceptat, per no voler consagrar-se a funcions de fiscal, ha estat designat, per acord del Consell de ministres, per a l'expressat càrrec, Eduard Ortega i Gasset.

València, 10. — El sots-secretari de Justícia ha dit als periodistes que fa temps s'havia fet pública la designació d'Eduard Ortega i Gasset per al càrrec de fiscal general de la República; però com que l